

(Priloga Vrtnu.)

Št. 5. Ljubljana, dné 1. maja 1907. XV. tečaj.

Če se loči mamica . . .

Kadar svetla zvezdica
z neba vrne se,
pa za morjem v modri val
kje zagrne se:

Zvezdovito to nebo
se ne žalosti,
in za sestrico nebá
nihče ne ihti.

Ko pa moja mamica
se ločila je,
ah, tam v grobu črna prst
jo zakrila je.

Mi srce ni vedelo,
bi li plakalo,
ali na grobu tam
smrti čakalo . . .

Kaj zato, če zvezdica
vrne se z nebá!
Saj še drugih milijon
sladko tam miglja.

Če pa zlato mamico
k grobu ponesó,
pa nikdar, nikdar
druge več ne bo!

Jož. Vandot.

